Núm. 516

www.sarment.cat
sarment.blogspot.com

Sarment

Butlletí del Cercle Cultural de Balsareny

Any XLVI -Octubre 2021

Els Traginers, un any més a la Fira de Calella

Pàg. 04

Alfred Selgas

Comiat a Jordi Comellas

Pàg. 17-18

Alfred Selgas

En Kepa i el surf

Pàg. 08-09

Arxiu Kepa

02 Inauguració de l'Institut Escola Guillem de Balsareny
03 Imatges de Balsareny
04 Els Traginers de Balsareny, a la Fira de Calella
05 En Marc i la Maria es retroben fent cercavila
06 Festa dels 40 anys de l'ACPC
08 En Kepa i el surf
10 TEMPO: "Baobab"
11 Biblioteràpia amb Booklife
Resposta a Imatges de Balsareny
12 Els llacs d'Argençola
13 XIII Trobada d'amics de la Colònia Soldevila
14 Entrevista a Montserrat Vilaseca, memòria de Ràdio Solà
16 Poetes de Balsareny: Arcadi Sant Rimbau (1946)
17 Obituari Jordi Comellas i Novell
19 Balsareny Avui
20 'Salut, Pastors!' tornarà per Nadal
'Animals de companyia' al Casino
21 La Veu del Campanar
22 Opinió
Clnc Minuts
23 Presentació de 'Carn nua', de Blanca Soler
Meteorologia

Inauguració de l'Institut Escola Guillem de Balsareny

Institut Escola Guillem de Balsareny

Sarment

Enguany el curs escolar a Catalunya va començar dilluns dia 13 de setembre, i a Balsareny s'iniciava, a part d'un nou curs escolar, un nou cicle. S'inaugurava l'Institut Escola Guillem de Balsareny, el qual, per primera vegada, impartia el primer curs d'ESO, amb 27 alumnes —i 3 professors més al seu equip—, i cada any incrementarà dos nous professors, fins a completar el quart d'ESO, el curs 2024-2025.

A les 9 del matí, el primer dia del curs escolar 2021-2022, tot l'alumnat, tret dels de P3, que el primer dia entren a les 10, formaven en els diferents espais del patí, les respectives files prèvies als accessos a les aules. Abans d'entrar, però, les diferents formacions es van dirigir a la pista de bàsquet i van anar seient per grups.

Allí el director del centre, **Joan Emili Sorroche**, va tenir unes paraules de benvinguda per a tots els alumnes, i va aprofitar per agrair el treball que l'Ajuntament, l'escola i l'AMPA havien dut a terme, primer en demanar al Departament d'Educació que el centre de Balsareny fos convertit en institut escola, i una vegada acceptat, convertint-l'hi.

En **Sorroche** qualificà aquesta fita de molt positiva per al centre, ja que li permet seguir participant en l'ensenyament dels alumnes que han vist créixer fins que aquests tenen 16 anys. I de retruc, per al poble, perquè així els joves no s'han de desplaçar a pobles veïns per a rebre l'ensenyament secundari obligatori, ni tampoc les seves famílies, les quals poden seguir fent i donant vida a Balsareny.

La direcció es va mostrar més que satisfeta de tot el claustre de professors i de l'equip directiu, els quals, va subratllar, s'hi han implicat moltíssim, i els va agrair el treball que »»

Sarment
Dipòsit Legal: B- 27.977-1980
sarment@sarment.cat
ccbsarment@gmail.com

Edita: Cercle Cultural de Balsareny
Coordinador: Jordi Selgas
Composició: Gemma Rovira
Publicitat i promoció: Josep Gudayol
Redacció: Mireia Carreté, Ramon Carreté, Josep Gudayol, Jordi Medina, Xavier Novell, Ana Pérez, Conxita Planes, Isidre Prat, Laia Prat, Jordi Vilanova, Laia Riu, Alfred Selgas, Jordi Selgas, Blanca Soler i Lluïsa Coma.
Imprimeix: Sadurní, comunicació gràfica-Navàs
Edició blog. Responsable: Ramon Carreté

Junta del CCB
President: Joan Prat
Vicepresidenta: Laia Riu
Secretari: Lluís Boixadera
Tresorer: Josep M. Sanfeliu
Vocals: Ramon Carreté, Lluïsa Coma, Josep Gudayol, Antonio Manzano, Jordi Medina (Astroamics), Xavier Novell (La Garsa), Isidre Prat, Jordi Selgas (Sarment), Alfred Selgas i Jordi Vilanova.

Els escrits publicats al SARMENT no reflecteixen el pensament del CCB, sinó el del signant, entitat o persona. Només els signants <CCB> reflecteixen l'opinió del cercle.

Hi col·labora i dóna suport:
Parròquia de Santa Maria de Balsareny
Casal de la Gent Gran
Agrupament Escolta Guillem de Balsareny
Claustre Escola Guillem de Balsareny
AMPA Escola Guillem de Balsareny
Club d'Escacs Balsareny
Club d'Handbol Balsareny
Club Natació Balsareny
Penya Barcelonista de Balsareny
Centre Excursionista de Balsareny
Astroamics - La Garsa
ARFAC - Amics del Casal

hi dediquen. També va ferho a les famílies i als alumnes, que percep que han vist amb molts bons ulls els canvis que s'han realitzat el centre, cosa que, va dir, és d'agrair.

En un gest simbòlic i ple de valor, representants de les parts que han fet del Guillem de Balsareny el nou Institut Escola (l'alcaldessa de Balsareny, **Noèlia Ramírez**; el president del AMPA, **Ferran Gallego**; l'inspector del Departament, **Josep Roca**; la professora **Maria Abadal**, representant del Claustre; i les alumnes **Alejandra Casas**, de P4, i **Noa Sánchez**, de 1er d'ESO —respectivament les alumnes de menor i major edat del centre a l'hora de la inauguració, en representació de tot l'alumnat) van tallar la cinta inaugural, donant pas al nou Institut Escola Guillem de Balsareny.

Amb aquesta inauguració, Balsareny és un dels dotze instituts escola que aquest curs comencen en diferents municipis de Catalunya, juntament amb instituts de Barcelona (4), Breda, Olivella, el Perelló, Sabadell, Santa Perpètua de Mogoda, el Masnou i Premià de Dalt. La majoria dels instituts escola, 68 dels 97 que hi ha a Catalunya, s'han creat des del curs 2019-2020. Els instituts escola permeten recollir en un sol centre tota l'escolarització, dels 3 als 16 anys, fet que facilita la unitat pedagògica entre etapes i també el pas de la primària a l'ESO, i millora la convivència de l'alumnat, entre altres aspectes.

L'enhorabona a tots els que ho heu fet possible!

Institut Escola Guillem de Balsareny

Imatges de Balsareny

Isidre Prat Obradors

Continuem aquest mes d'octubre amb una nova fotografia d'algun racó del nostre poble. Aquesta és molt fàcil per als que, poc o molt, volteu pel municipi fent caminades, anant amb bici, etc

Isidre Prat Obradors

Trobareu la resposta més endavant, en aquest mateix número de *Sarment*. Si voleu veure millor la foto, en color, entreu a la nostra versió digital: sarment.blogspot.com .

A quin monument important correspon i quines dades en sabem?

LLIBRERIA «ELS COLORS»
Àgueda Borrero - Margarida Noguera
Creu, 29 - Tel. 93 839 65 50 - BALSARENY

SSA
Sensada Solà
assessors
ssa@sensadasola.com
Ctra. Berga, 14
Balsareny
Tel. 93 8396230 Fax 93 8200020

Alfred Selgas

Els Traginers de Balsareny, a la Fira de Calella

Comissió Festa del Traginers

Balsareny va ser present a la 40a edició de la Fira de Calella, del 23 al 26 de setembre. L'Ajuntament de Calella va convidar, novament, la Festa dels Traginers, i hi vam passar un cap de setmana intens, amb ambient acollidor i festiu. La primera vegada que vam assistir a la Fira va ser l'any 1981 i hi hem seguit participant aleatòriament, fins a set ocasions.

La Fira de Calella i l'Alt Maresme va celebrar els seus 40 anys després de suspendre l'edició 2020 a causa de la pandèmia provocada per la Covid-19. Una vegada més, la Fira va tenir l'emplaçament de sempre, a tocar del mar: el passeig Manel Puigverd, amb totes les mesures de seguretat (aforament, distància de seguretat, mascaretes, gel hidroalcohòlic i prohibit fumar dins el recinte firal).

Activitats per a petits i grans, artesania, productes d'alimentació, concerts i espectacles per a tota la família van ser presents durant els quatre dies. Des de concerts de música fins a espectacles, tallers de pintura amb vi, de robòtica, fang, etc. Un recinte firal amb prop de 5.000 m2, més de 100 expositors, i 60.000 visites en un cap de setmana que va coincidir amb la Festa Major de Calella.

Els visitants, per tal d'accedir al recinte, havien de pagar una entrada simbòlica de 3 € que servia per a tots els dies. Els expositors portàvem l'acreditació pertinent per entrar i sortir del recinte. L'Ajuntament de Calella va facilitar als expositors uns estands amb persiana automàtica que facilitava la feina, ja que al vespre no calia desmuntar i tornar-ho a muntar l'endemà; així com també la presència de vigilància.

Alfred Selgas

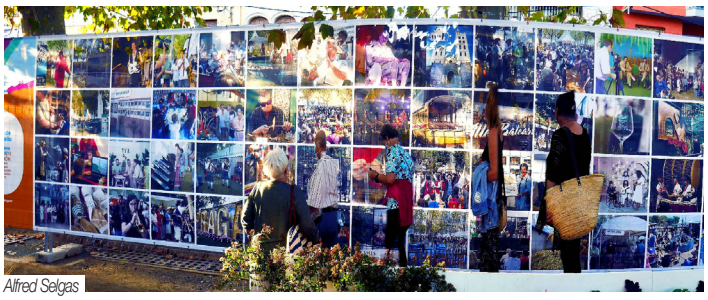
Alfred Selgas

En Marc i la Maria es retroben fent cercavila

Geganters i Grallers de Balsareny

Jordi Vilanova

El passat dia 10 d'octubre la colla de Geganters i Grallers de Balsareny, amb els nostres gegants, Marc i Maria, vam participar en la XXXIX Trobada de Gegants de Sant Joan de Vilatorrada. va ser una trobada molt especial: per primera vegada, des dels inicis de la pandèmia, van poder retrobar-se fent cercavila! Aquesta activitat havia estat suspesa o restringida per les autoritats des del març de 2020.

Hi vam ser al costat de les colles d'Artés, Callús i Puigreig, a més dels amfitrions, la colla de Sant Joan de Vilatorrada, amb la seva imatgeria: la geganta, Roser la filadora, i el gegant, Joanet del Cardener, construïts per Manel Casserras Boix l'any 1982. També hi eren presents els seus gegantons: l'Home del Palilllo, construït l'any 1983 per Francesc Cisa; i la Martina de Torroella, construïda l'any 2019 per Toni Mujal.

Després de l'alegre i desitjada cercavila, la qual tothom celebrava –n'eren evidents les mostres del públic–, en les ballades finals a la plaça major, els gegants de Balsareny van tenir el goig de formar part d'uns lluïts balls, entre els quals destaquem el Ball de Cintes que ens va oferir l'Esbart Dansaire de Sant Joan de Vilatorrada, juntament amb Roser la filadora, la geganta. Va ser un ball molt vistós i alegre. L'esbart i la filadora, units per unes cintes de colors vermell i groc, es dirigiren al bell mig de la plaça major; allí l'esbart, tot ballant al voltant de la Roser, donava forma a uns bonics creuaments de cintes, visibles en el cos de la geganta.

Popularment el ball de cintes és una dansa-joc en què els balladors, vestits de colors o de blanc, van trenant cintes de colors entorn d'un braç aixecat, del qui les agafa totes per un cap, o bé entorn d'un pal molt alt, que a vegades sosté una gran magrana de cartó d'on pengen les cintes. La magrana, que conté flors, s'obre un cop fet el trenat i es tanca al final de tot, és a dir, quan, havent fet moviments inversos als primers, els balladors han desfet el teixit.

L'ús del pal és freqüent a Mèxic, Veneçuela, etc., mentre que el del braç aixecat és popular a Catalunya. Antigament a Balsareny també s'havia ballat.

Jordi Vilanova

La colla gegantera de Sant Joan de Vilatorrada forma part de l'entitat cultural "la Verbena", fundada l'any 1918 per un grup de persones amants de l'art i la cultura; des dels seus inicis ha promogut l'associacionisme cultural del municipi, i ha participat en infinitat d'actes artístics, culturals i solidaris. En l'actualitat són representats per "la Verbena" de Sant Joan de Vilatorrada els Geganters i Grallers, la Coral, l'Esbart Dansaire i els grups de teatre.

Enhorabona i per molts anys!

Festa dels 40 anys de l'ACPC

Sarment

Alfred Selgas

El diumenge 26 de setembre de 2021, una representació del *Sarment* va estar present al Gran Teatre del Liceu en la festa del 40è aniversari l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal. Hi van assistir el president de la Generalitat, **Pere Aragonès**, i la presidenta del Parlament, **Laura Borràs**. El president de la Generalitat va destacar que "per tenir una Catalunya sencera és indispensable que tothom tingui veu"; mentre que la presidenta del Parlament va recordar que "la premsa comarcal té un paper cabdal per al foment, l'ús i la normalització de la nostra llengua". El president de l'ACPC, **Francesc Fàbregas**, va assenyalar que "tenim 150 capçaleres, 765.000 lectors i donem feina a mil famílies". El conductor de l'acte va ser l'actor **Quim Masferrer**, que amb el seu humor desenfadat va animar l'esdeveniment. La part musical va anar a càrrec dels cantants **Roger Mas** i **Marina Jacobs**.

Es va fer un reconeixement als set presidents que han estat al front de l'ACPC al llarg d'aquests 40 anys: Josep Masoliver, Josep Maria Rierola, Jordi Vallmajó, Ricard Rafecas, Antoni Garrido, Estanis Alcover i Carles Ayats. I es va lliurar el 1r Premi d'Honor de la Premsa Comarcal, que reconeix la tasca dels professionals més destacats vinculats a la premsa comarcal; el guardonat va ser el prestigiós periodista **Ramon Besa i Camprubí**. Aquest va dir: "No conec un periodisme millor que el de la premsa comarcal, perquè sempre s'ha de donar la cara; allà no funcionen les fake news i, a més, has d'escriure per a tothom".

Estem contents de formar part, modestament, d'aquest col·lectiu tan necessari en un món on cada vegada és més difícil poder-se refiar de l'allau de pretesa informació que ens abassega des de múltiples i diversos canals amb un ventall de credibilitat, en força casos, més que dubtosa.

Alfred Selgas

Alfred Selgas

portespuig
PORTES METÀL·LIQUES - BARANES
FERRO - ALUMINI - INOX
93 839 65 87 - 639 382 050
La Rabeia - 08660 Balsareny
portespuig@hotmail.com
www.portes-puig.com

FORN SERRA
Pa i Pastisseria
Àngel Guimerà, 6 - BALSARENY
Tel. 93 839 62 88 - fornserra@gmail.com

40 anys

2.080 setmanes

14.610 dies

RIGOR
SERIOSITAT
FIDELITAT
LLEIALTAT
PROPERA
PRÒXIMA
DE CASA
TERRITORI
ORGULL
COMARCA
MUNICIPI
POBLE
POPULAR
CULTURA
LLENGUA
NOTÍCIA
REPORTATGE
TREBALL
CONNEXIÓ
IMMEDIATESA
CONEIXEMENT
ESPORTS
PRESÈNCIA
INNOVACIÓ
ACTUALITAT
REFLEX
SOCIETAT
PERIODISME
INDEPENDENT
MILITANT
AUDIÈNCIA
LECTORS
INFORMACIÓ
AGENDA
TEIXIT
TRANSVERSALITAT
ARTICLES
SERVEI
ESSENCIAL
DINAMISME
PAPER
FOTO
CREDIBILITAT
IDENTITAT...

Premsa Comarcal

Amb el suport de Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

En Kepa i el surf

Lluïsa Coma i Alfred Selgas

Arxiu Kepa

El **Kepa Fernández Benito** *té actualment 16 anys. Des de ben petit l'hem identificat amb el seu skate i, més endavant, amb la planxa de surf.*

—Quan apareix aquesta afició?

—De petit m'interessaven els documentals i pel·lícules on sortien persones que practicaven aquest esport i sempre vaig demanar fer surf. L'any 2017 vaig fer el primer curset d'aprenentatge a Castelldefels, a l'Escola Catalana de Surf, i em va agradar molt i molt. Durant un any vaig anar als cursos un cop a la setmana fins que vaig tenir un nivell suficient.

—Costa d'aprendre a fer surf?

—Com la majoria dels esports, té les seves tècniques. Primer has d'aprendre a aguantar-te sobre de la taula, no tenir por a les onades grans, cansar-te de remar i remar per anar a buscar les onades i tenir bon equilibri. Després ja s'aprèn a fer girs i maniobres a l'onada.

—El Mediterrani té prou onatge per a una bona pràctica i millora del surf?

—És clar que no és el millor lloc, però va molt bé per aprendre'n, adquirir nivell i tècnica. A la Costa Brava hi ha més roca de fons i s'ha de tenir més cura de les taules i no picar o rascar-se a les roques, en canvi a la Costa Daurada, sobretot durant l'hivern, els temporals generen grans onades a les nostres costes i va molt bé de practicar.
Per descomptat que el País Basc és un lloc especial per l'exercici d'aquest esport. N'és el bressol. Fa quatre anys que hi vaig als estius i les platges de Sopelana, Bakio, Zarautz i algunes altres, són una meravella! De moment, els millors surfistes que competeixen surten del País Basc.

—Només aneu de cara a les onades?

—No, no. El surf és onatge, però tot això ve integrat en un paisatge de mar obert, penya-segats, bon ambient i coneixences amb la complicitat de l'esport en comú. Al País Basc, per exemple, gaudim del canvi de mar, les marees que avancen i reculen i les ones que trenquen amb força.

—Parla'ns una mica de les taules que es fan servir per la pràctica d'aquest esport.

—Primer es comença amb una taula més llarga i més ampla, que sol ser d'escuma o pòrex i ben aviat es passa a les taules de fibra. En el surf sobre la taula, parlem de dues modalitats: en el Longboard es fan servir taules grans de 3m que no giren tant; són per fer-hi passes i planejar més sobre les onades. En la modalitat de shortboarding, les taules van d'acord amb l'alçada i el pes de la persona. A l'onada s'hi fan girs, salts aeris i tubs que consisteixen en recórrer l'interior de l'onada deixant que ens cobreixi la cresta. Les taules, normalment, porten d'1 a 3 quilles, però n'hi ha fins a 6. També és molt important el Bottom, que és la part de sota la taula que està en contacte amb l'aigua: n'hi ha de diferents formes amb prestacions ben diferents (flat o pla, còncau, doble còncau i amb canals). Així que, quan domines la taula, les quilles i el bottom són els encarregats de controlar l'estabilitat, les maniobres i la velocitat amb la destresa del surfista. Pensem que sense quilla no hi ha control de la taula.

—Va, Kepa, una mica de vocabulari tècnic d'aquest esport.

—*Frontside*, que consisteix en surfejar mirant l'onada. És la pràctica més habitual.
Backside, que és el contrari, surfejar d'esquena a l'onada.
Nose, que és la part del davant de la taula, que també influeix en la taula de surfejar.
Rocker, que és la curvatura de la taula des de la punta fins a la cua.
Wipeout és el terme que es fa servir quan el surfista cau a la cresta de l'onada.
Lineup o trencant és la zona on hi ha la majoria de surfistes, perquè és allà on trenquen les onades.
Tub o barrel: aquesta, possiblement, és la maniobra més espectacular del surf.
I altres mots.

—Ja veiem que el vocabulari és ben anglès.

—Sí, força. El surf ve de l'antiga cultura de la Polinèsia.

»»»

Arxiu Kepa

—A part de la taula també porteu una roba específica, oi?

—Un vestit de neoprè, que està fabricat amb materials elàstics i impermeables que aïlla del fred i protegeix dels cops i rascades. Si a l'hivern fa molt fred a vegades utilitzem guants i escarpins de neoprè. De cara a l'hivern són molt importants aquestes peces: quan et fiques a l'aigua sents el fred tot i portar la roba adequada, però amb l'exercici que exigeix l'esport, aviat no el sents. Trigues uns 5 o 10 minuts a escalfar-te.

—I quan entrenes?

—Al mar, sobretot a l'hivern, perquè a l'estiu si no és al Cantàbric o altres llocs a fora, la costa mediterrània és complicada; hi ha molta gent i poc onatge. A l'hivern, l'entrenament és més regular. També faig molt exercici físic a casa: de força en general, però sobretot de braços, perquè per anar a buscar les onades s'hi va remant i quan hi ha corrents a sota s'ha d'empentar molt; i també d'equilibri. Al *skate park* de davant del pavelló també faig rampes i m'organitzo circuits. A l'estiu, per divertir-me, faig *bodyboard*, que és un esport que es fa amb una taula d'escuma sintètica i es tracta de lliscar per sobre la superfície de l'onada sense trencar, ho pots fer estirat, amb una cama agenollada o dret. Va bé per mantenir la força tant de braços com de cames, flexionar i mantenir l'equilibri. Vaja, per no perdre forma.

—En general, passejant per la nostra costa, es veu molta oferta en cursos i pràctiques del surf?

—Sí, ara mateix hi ha molta oferta pràcticament arreu de la costa. Amb els anys s'han format escoles i clubs que comencen a tenir un fort bagatge: el Club de Surf Mediterrani de Sitges, Cubelles Surf Club, Club Nàutic de Vilassar de Mar, la Barceloneta, Escola Catalana de Surf...

Arxiu Kepa

—El surf és un dels esports més emergents avui dia, tant que ja es va incloure en els Jocs Olímpics de Tokio 2020 (que van ser el 2021). Tal com passa en els altres esports, hi ha categories i competicions tant a nivell amateur com professional. Tu competeixes?

—Encara no; aquest és el meu somni. M'ho prenc molt seriosament, però no competeixo. Ho faré.

Parlem una estona de les competicions, quines es fan i a on, en què consisteixen les proves, les puntuacions..., però ho deixem per a una altra conversa.

—Practiques amb altres companys?

—Tinc companys que fan surf i, a vegades, practiquem plegats, però els entrenaments són individuals i, és clar, sempre he de tenir la família a disposició. M'han ajudat molt; sempre a punt per anar a la mar.

—Familiarment sou uns campistes de fa molts anys. Hi deu haver ajudat molt aquesta pràctica de lleure per arribar a aprendre surf.

—Sí, des de petit que amb l'autocaravana sempre hem viatjat els caps de setmana i els estius. La natura, les caminades a la muntanya i conèixer llocs sempre ha estat la nostra passió.

—Sabem que l'handbol és l'altre esport que fa anys que practiques.

—Faig handbol des dels 5 anys sense interrupció. Aquest esport ha tingut alts i baixos a Balsareny, ara mateix tenim dos equips juvenils, un de femení i un de masculí, que competim tant en la Lliga com en la Copa Catalana; i un d'infantil que, de moment, només entrena.

El Kepa ens confessa que si té l'oportunitat de competir en surf no s'ho pensarà dues vegades, encara que li sabrà greu per l'handbol. Tal com diu ell, el surf és la seva passió des de fa molts anys, s'hi dedica i el practica seriosament, encara que, de moment, no competeixi. En Kepa és franc, esportiu cent per cent i per això juga amb el mar i desafia les onades. La mirada aigua endins, el neoprè, la taula i la cabellera rossa, que sempre l'ha caracteritzat, ens ajuden a veure'l com el "llop de mar" de terra endins.

Et desitgem que puguis competir ben aviat perquè veiem que hi somnies. Bona aventura en la pràctica del surf!

Arxiu Kepa
El Kepa, és el del mig d'abaix.

TEMPO: “Baobab”

Jordi Vilanova

De la mà de la companyia de teatre “La Pera Llimonera”, el passat dia 10 d’octubre, a la Sala Sindicat, vam gaudir d’una nova edició del Tempo, amb l’espectacle, “*Baobab: un arbre, un bolet i un esquirol*”; premiat l’any 2019 al millor espectacle de la Mostra d’Igualada, i premi de la Xarxa d’Alcover.

La Pera Llimonera

Els intèrprets, Sergi Casanovas i Pere Romagosa, representen dos venedors ambulants refugiant-se d’una gran tempesta, i ens endinsen a “Baobab”; la història d’un bolet i un esquirol, que a causa de la guerra es veuen forçats a abandonar l’arbre on viuen –un baobab–, i emprendre una gran aventura per trobar un nou arbre on poder-se estar. Amb aquesta història ens transporten al problema que viuen moltes persones arreu del món, que a conseqüència de les guerres son obligades a fugir, a refugiar-se i buscar una nova llar. Una crueltat que mai no hauria hagut de passar i que desgraciadament es repeteix massa sovint.

Cal remarcar, però, que en situacions com la del bolet i l’esquirol ens hi podem trobar nosaltres mateixos, ja que a part d’una guerra, que ens pot semblar llunyana, també existeixen altres causes, molt més properes, i no menys cruels, que obliguen a haver de buscar una nova llar on viure. La companyia La Pera Llimonera ens ho explica d’una manera amable, humorística i amb molta esperança.

Pere Romagosa, actor i director artístic de l’obra, amb qui hem tingut el plaer de conversar, comenta que amb humor és més fàcil dir allò que a vegades més ens costa, i explica que en els seus espectacles, la companyia mira de fomentar el pensament crític, la riquesa de la diversitat, el respecte als drets humans i la preservació de la natura i la vida, i ho fa sempre en clau d’humor. Amablement ens ha cedit algunes imatges de l’espectacle per publicar-les. És important difondre la cultura i que, cadascú amb les seves eines, pugui estendre el missatge i fer-lo arribar a tothom.

Un plaer! Moltíssimes gràcies i fins la propera!

La Pera Llimonera

La Pera Llimonera

SDecoArt
Articles de regal - Decoració exclusiva - Bisuteria - Complements
Plaça 11 de Setembre (costat de CaixaBank) - BALSARENY

CARNS CAPDEVILA
CRIANÇA I ELABORACIÓ PRÒPIA
PRODUCTES ARTESANALS
Jacint Verdaguer, 9 - Tel. 93 820 02 86 - BALSARENY

Alfred Selgas

Biblioteràpia amb Booklife

Alfred Selgas

El divendres 8 d'octubre, a la sala Sindicat, va tenir lloc la xerrada "*Biblioteràpia amb BookLife: la resiliència a la literatura*", a càrrec de Laura Garcia commemorant el Dia de la Salut Mental. L'acte va ser organitzat conjuntament per la Biblioteca Pere Casaldàliga i la regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Balsareny per commemorar el Dia de la Salut Mental, que es celebra el 10 d'octubre.

Durant la xerrada, Laura García va presentar, de forma molt atractiva i amena, diferents novel·les que poden ajudar-nos emocionalment; títols com ara *Un fill*, d'Alejandro Palomas; *La trena*, de Laetitia Colombani, o *Visc, visc, visc*, de Maggie O'Farrell, entre molts altres que es poden trobar a la Biblioteca.

La resiliència és la capacitat de les persones per adaptar-nos amb resultats positius a les situacions adverses. Durant l'últim any, per força, hem hagut d'aprendre a ser resilients; però, com s'ha tractat aquest tema en la literatura? Durant aquesta xerrada hem conegut personatges resilients i llibres que ens poden acompanyar i ajudar en moments difícils de la vida.

Booklife és un projecte pioner de biblioteràpia i prescripció literària, creat per la mateixa Laura García, on s'aborden diferents temes i situacions del nostre dia a dia en relació estreta amb la literatura. En paraules de la ponent, "la literatura ens pot ajudar a transitar per cadascun dels nostres trajectes vitals".

Alfred Selgas

Resposta a Imatges de Balsareny

Isidre Prat Obradors

La imatge correspon a Sobirana de Ferrans. Concretament, a la foto es veu la cara est (més aviat nord-est) de l'església romànica de Sant Ramon, dels segles XII-XIII, on es poden apreciar els dos absis (el gros, central, i un de lateral), rodejats externament per dos històrics lledoners. Al darrere es veu la part alta de l'antic campanar. La façana principal es troba al costat, de cara al sud-est, i, pel costat sud-oest, hi ha adossat el mas Sobirana, del qual veiem una petita part, amb un terrat, a l'esquerra de la foto. Aquest mas en té un altre d'unit, per l'altre costat, que és el mas Cortès de Ferrans.

El nom de Ferrans ve de la vall de Ferrans del dessota, que va ser el primer nucli habitat de Balsareny, ja al segle X. L'església, que havia estat parroquial, actualment és propietat de la Seu de Manresa, que la va restaurar l'any 1979; està ben conservada i es pot visitar.

Des de la restauració, precisament ara en aquesta època, pel Roser d'octubre, s'hi celebra un petit aplec; actualment es fa el primer dissabte d'octubre al migdia, amb missa i, a la sortida, coca i moscatell (els primers anys hi havia sardanes).

Isidre Prat Obradors

Els llacs d'Argençola

Isidre Prat Obradors

Isidre Prat Obradors

De què es tracta?

Aquest és el nom amb què es coneix una zona d'Argençola (terme de Castellnou de Bages), a la vall del Tordell, per on passa la riera de Sant Cugat. Actualment ha perdut la popularitat que tenia fa algunes dècades (anys 60 i 70 sobretot), en què s'hi anava a l'estiu a berenar o a passar-hi la tarda de diumenge. Era un lloc habitual d'acampada dels escoltes i també s'hi anava a pescar. Era molt concorregut per la gent de Balsareny i de Súria. Molts encara recordaran haver anat a peu de Balsareny a Argençola.

Com s'hi arriba?

Cal agafar la carretera de Balsareny a Súria, la de les Vilaredes, fins a uns 8,8 km., al punt on hi ha la gran masia anomenada la Vila (d'Argençola), que actualment és un allotjament rural. La Vila és un antic mas medieval —que alguns daten del segle XI—, engrandit al segle XVIII i reformat en estil modernista entre els anys 1906 i 1922, amb bonics finestrals i vidrieres, uns soterranis amb cellers i tines i una torre coronada per un terrat amb balustrada. A la part del darrere hi ha l'església de Santa Eulàlia d'Argençola, ja documentada l'any 993, per bé que l'edifici actual data de 1787. Els llacs es troben darrera la Vila i l'església.

Habitualment es baixava uns 200 metres per un camí a l'esquerra de la casa i ja s'arribava al lloc; però actualment està tancat amb una porta metàl·lica i, en principi, no s'hi pot passar ni amb cotxe ni a peu (potser sí, traient el baldó de la tanca o demanant permís). Cal buscar algunes alternatives per accedir-hi. Una pot ser seguir la mateixa carretera cap a Súria, la BP-4313, només uns 400 metres més, i agafar un camí per l'esquerra que dona la volta, passant prop de Cal Tico, que va a parar a l'altra riba dels llacs. El camí fins allà gairebé té un quilòmetre: és millor fer-lo a peu, donat que no és gaire bo i a més travessa la riera, per bé que ho fa per un punt molt estret i normalment amb poca aigua.

Com és l'indret?

En realitat, els anomenats "llacs" són una zona en què la riera de Sant Cugat s'eixampla molt i forma un seguit de basses, separades per petites preses. Sovint estan força seques; però darrerament sí que hi ha força aigua, com aquesta tardor mateix, i és un lloc digne de visitar, per bé que el cabal sempre depèn del règim d'aigües en cada època de l'any.

L'espai comença en un punt de la riera on hi ha un salt d'aigua canalitzat d'uns 4 o 5 metres i, a partir d'aquí, en direcció a Súria, venen les basses, amb aigües estan »»

Isidre Prat Obradors

Isidre Prat Obradors

Isidre Prat Obradors

cades; la més gran està travessada per un pontet.

Als costats hi ha bons espais per passejar, rodejats d'arbres de ribera. Hi sol haver ànecs i altres aus.

Cap al final, quan la riera ja es comença a estrènyer, encara es manté, després de molts anys, una font a dintre d'una mena de cova, per on cal baixar per unes escales. Segur que molts ho recordareu. Al toll d'aigua de la font s'hi posaven les begudes, melons, síndries... quan la gent hi anava a sopar a l'estiu!

Quin camí fa la riera de Sant Cugat?

La riera de Sant Cugat, potser desconeguda per a molts, neix entre els nuclis de Viver i de Serrateix, passa prop de Sant Cugat del Racó, travessa el pont de la carretera BP-4313, vora Cal Xic i les Cases d'Argençola, i continua per la zona dels llacs d'Argençola. Poc després, les seves aigües van a parar a una altra riera, la riera de Tordell, la qual neix a Castelladral i desemboca al Cardener al sud de Súria, prop del barri del Fusteret.

Isidre Prat Obradors

Isidre Prat Obradors

XIII Trobada d'amics de la Colònia Soldevila

Alfred Selgas

Ja fa 13 anys que els amics de la Colònia Soldevila fem una trobada anual, que sempre té lloc l'últim diumenge del mes de setembre. Aquest any ha tocat ferla a Oliana, que és on tocava haver-la fet l'any passat, que es va haver de suspendre, i l'ha organitzada l'amic Arcadi Payerols, que viu a Oliana.

De primer vam visitar el Castell d'Oliana, que té una església dedicada a Sant Andreu, datada el 1040 i restaurada el 1978; des d'allà es pot veure una bona panoràmica d'Oliana.

Després vàrem anar a visitar una altra església, la de Santa Maria de Castellllebre, en el terme d'un antic castell documentat a finals del segle X; l'indret té també unes vistes fantàstiques del pantà d'Oliana. L'església va ser des del segle XVI un important focus de devoció mariana, ja que el baró de Peramola hi va trobar una imatge de la Verge.

La trobada va culminar amb un bon dinar, seguit d'una bona estona de tertúlia recordant els temps passats; aquest any érem 21 amics i amigues. L'any vinent, la trobada la farem a la Colònia Soldevila.

Alfred Selgas

Montserrat Vilaseca, memòria de Ràdio Solà

Josep Gudayol i Puig

El ple de la tardor omple avui aquesta finestra oberta la tardor d'uns temps en la memòria dels noranta anys de la nostra conciutadana **Montserrat Vilaseca** *de "cal Fermín".*

Montserrat Vilaseca Puigdellívol *va néixer a Balsareny el 6 de novembre de 1930. De petita va anar al Col·legi de les monges i allà va cursar els estudis bàsics: llegir, escriure i les operacions elementals de sumar, restar, multiplicar i dividir. Sobre la lectura ens comenta que* "m'agrada llegir novel·les, però no me'n recordo ni dels títols ni dels autors; també llegeixo fragments de La Bíblia". I sobre el viatjar en diu que "quan era més jove m'agradava molt viatjar. Havia visitat Holanda. També havia anat amb un creuer a Egipte i Grècia. Amb el meu marit, el Fermí, participàvem cada any, a la Costa Brava, en un ral·li de cotxes d'època. També he visitat Mallorca i diverses vegades a Benidorm. Actualment tinc bastants problemes de mobilitat i no puc viatjar".

Pel que fa als esports del seu temps ens diu que "a la meva infantesa no teníem gaires coses per jugar, però recordo que m'agradava saltar a corda, jugar a boles, jugar a cuit amagar. A la meva adolescència l'esport que ens tocava jugar era treballar a la fàbrica. Actualment si per la TV fan un partit de futbol del Barça, també me'l miro". *I durant el seu temps de lleure, en la joventut li agradava ballar i també anar al cinema, i actualment escolta la ràdio i veu la televisió.*

—Quins són els orígens de la casa de "can Corder"?

—De soltera sempre havia viscut a la casa de Sant Domènec número 29, que li deien "cal Corder" perquè més antigament hi havia viscut un matrimoni que feien cordes; i amb aquest nom es va quedar.

—Com era el carrer Sant Domènec a la vostra infantesa?

—Recordo el carrer de Sant Domènec de la meva infantesa i joventut com el carrer on hi havia més botigues del poble. Hi havia ca l'Adroguer, cal Colell, el forn de pa de cal Bernet, una sabateria, una farmàcia, la carnisseria de cal Rossendo, cal Callerís i segur que me'n deixo alguna més.

—Quin nombre d'habitants tenia Balsareny a la vostra joventut?

—Al voltant dels anys 50 Balsareny estava proper als 3.000 habitants.

—Ens podríeu dir els alcaldes de la vostra època?

—Si la memòria no m'enganya, crec recordar com a alcaldes del poble el Valentí Masplà, el Carles Casas i el Josep Casaldàliga.

—Quins són els orígens de Ràdio Solà?

—Quan em vaig casar amb en Fermí Solà, vaig anar per jove a casa seva en el carrer Jacint Verdaguer número 15, on el meu sogre Casimir venia i reparava, encara sense botiga, màquines de cosir (recordo les marques *Singer* i *Wertheim*). El meu marit treballava a la mina i jo a la fàbrica de telers de Vilafruns i posteriorment a la del Molí. Més tard, el Fermí va fer uns cursets per correspondència a l'escola de Ràdio Maymó de Barcelona. A part de llibres de teoria li enviaven, tot sovint, materials per fer pràctiques. D'aquesta manera es va introduir en el món de l'electrònica, el qual l'apassionava cada vegada més. Recordo que la primera ràdio que va fer tenia molt pocs components i en deien ràdio de galena. Més endavant va començar a barallarse amb aparells de làmpades electròniques, molt més complicats. Sobre la meitat de la dècada dels 50 vàrem inaugurar una petita botiga amb el nom de "Ràdio Solà", a l'adreça indicada, on es venien electrodomèstics en general i també es disposava, a la primera planta de la casa, d'un petit taller per a reparacions.

Montserrat Vilaseca

—Recordeu l'arribada del primer televisor a Balsareny?

—Crec recordar que sobre l'any 1960 vàrem adquirir el primer aparell de TV (en blanc i negre, ja que encara no existia la TV en color) per vendre'l a la botiga. La veritat es que va causar una gran expectació entre el veïnat. Recordo que el posàvem en marxa de cara al carrer per veure'l a través de les vidrieres. La curiositat era tal que quan feien algun programa interessant, com un partit de futbol, el Festival d'Eurovisió, etc., molta gent es plantava davant de la botiga portant cadires de casa seva per tal de veure'n la retransmissió. En el decurs del temps la botiga es va quedar petita i ens vàrem traslladar al carrer Sant Domènec número 19 per ocupar els baixos de la finca.

FRANKFURT LLOBREGAT
Platos combinados - Carne a la brasa
Juan Enrique Chavez - M. Angeles Piedra
Angel Guimerà, 64 - Tel. 93 820 02 22 - 639 93 76 61- BALSARENY

NovaVisió
M. Àngels Ruiz de Valdivia Morales
Òptic optometrista - N. Col. 7479
Cra. de Manresa, 4, bxs. - Telèfon 93 820 00 67 - BALSARENY

Obvietat núm. 06

Tens dret a treballar amb contracte.

Totes les persones tenim dret a una feina digna, regulada i segura, sigui quina sigui la nostra professió, origen, gènere, edat, religió, capacitats o orientació sexual.

DEFENSEM EL QUE ÉS OBVI

dretsobvis.gencat.cat
#dretsobvis

Generalitat de Catalunya

Arcadi Sant Rimbau (1946)

R. Carreté

L'**Arcadi Sant Rimbau** ve d'una nissaga de poetes —sa mare, son germà. I ell ha conreat també aquesta art, per a ell, com a "vàlvula d'escapament" privada, però amb tenacitat, fins al punt que ha completat, a més de quatre llibres de prosa, una seixantena de poemes que ha anat seleccionant i ordenant i que encara no s'ha decidit mai a publicar. Esperem si algun dia es decideix a compartir la seva obra, que segur que en gaudirem.

Arcadi Sant

Els dos primers poemes que apareixen aquí són tots dos d'àmbit personal i familiar, motivats per esdeveniments vitals que ha volgut commemorar. L'un –inèdit fins avui– és la felicitació a la seva mare, **Antònia Rimbau Dencàs**, el dia que va complir els cent anys; l'altre, publicat al *Sarment* fa quaranta anys, és l'elegia amb què s'acomiadava del seu germà, el també poeta **Antoni Sant**, quan va morir, molt jove, als 37 anys. Al blog del *Sarment* en trobareu encara un parell més.

Mamà

Has 'tombat' el centenari,
suaument, sens fer soroll.
I mentre 'trenques' carenes
s'enriolen els estels.

La Lluna també vol ser-hi
i explosiona mil colors:
i tu, 'escampant' tendreses...

No en tens pas, d'aturador!

Saps...
Ets la nostra referència.

...I sense fer-ne 'escarafalls',
has sembrat mil primaveres
tot 'giravoltant' hiverns.

Anys i panys embolcallant-nos,
de 'menar-nos' amb dolçors.
De guiar-nos amb mà ferma.
...Sempre amunt.

No en tens pas, d'aturador!

T'estimem.

[*21 de juny del 2020*]

Toni

(al meu germà, amb amor)

Ens has deixat
amb l'ànima plorosa.
Te n'has anat
cavalcant vers ta Estrella
–portant la torxa testimonial del vencedor–.

I la Mediterrània resta sola,
òrfena d'aquell que tant se l'estima.
I les gavines ploraran ta absència
de la Mar Blava. Etern enamorat.

Cap més Solstici no petjaràs Menorca
cercant l'afany d'ancestres ignorats;
ni la «Neruda» –la teva–
solcarà més les onades
obrint amb ses besades
camins mai oblidats.

Ens has deixat.

Marxant a l'avantguarda,
obrint camins vers l'infinit.

I miro el Cel
i veig aquella Estrella
–recordes? Aquella que vas dir-me,
que avui llueix com mai.

I t'imagino
vetllant-nos nit i dia
aconsolant-nos del nostre desesper.

Has pres la davantera al «Llarg Pelegrinatge».

Aquell que en els teus somnis et mena a «l'Infinit».

Hem de seguir tes passes
fins arribar a la fita.
Vencent tots els obstacles
que ens voldran barrar el pas.
Car de la Mar Eterna has fet baixar la testa,
i ton navili solca àgil pels Temporals.

Mil vents de Tramuntana
hauran d'inflar les veles.
Deu mil gavines blanques
formaran ton Estel.

I un dia,
a la vesprada.
Quan ja les forces manquin comanaràs la Barca.
Nosaltres, Tripulants.

16 de setembre 1981
[*Sarment, núm. 70, novembre 1981*]

Jordi Comellas i Novell, periodista

R. Carreté

Als 69 anys d'edat ens ha deixat el balsarenyenc **Jordi Comellas i Novell**. Persona molt vinculada a activitats culturals, cíviques, ecològiques i socials, de jove va ser membre de l'Agrupament Escolta Guillem de Balsareny i del Grup de Teatre la Lluerna i, més endavant, membre del Centre Instructiu i Recreatiu i del Centre Excursionista de Balsareny, amb el qual va participar en les caminades del grup de marxa nòrdica 'A cent cap als cent' i en altres activitats. Periodista de professió, va treballar al diari *El Correo Catalán* abans de passar, l'any 1978, a dirigir el nou diari *Regió 7*, del qual, des del 1983, va ser també redactor amb diferents funcions de responsabilitat, especialitzat sobretot en temes mediambientals, fins que es va jubilar; i encara després hi va seguir col·laborant com a fotògraf de la natura, que era una de les seves principals afeccions. Com a periodista, va guanyar dues vegades, el 1990 i el 2004, el prestigiós Premi Tasis-Torrent, pels articles "*El Bages, cementiri nuclear*" i "*Història d'un soldat*". En l'emotiu acte de comiat, celebrat a l'oratori de Mèmora a Balsareny, van parlar, entre altres, Jacint Orriols i Pere Corominas, així com Gonçal Mazcuñan i Joan Montraveta en representació de Regió7: tots van subratllar la bonhomiosa personalitat d'en Jordi, la seva permanent alegria i bon humor, el seu perfecte coneixement de la Catalunya central, la seva sensibilitat per les qüestions ambientals i la seva tenaç professionalitat com a periodista. A Balsareny en conservarem la memòria i els seus amics el trobarem a faltar.

Arxiu A. Selgas

Arxiu R. Pujol

Ball de la faixa-1964-65, en Jordi és el de baix a la dreta

Arxiu A. Selgas'

Acampada escolta a Argençola 1967, en Jordi és el del mig

Clínica Podològica
Zayas
Deysi Zayas Núm. Col. 1901
C. Bruc, 50 Balsareny 667 51 70 90 deysizayas@gmail.com

Mercè Centre Mèdic
home - dona
PERRUQUERIA ESTÈTICA
Sant Domènec, 41 - BALSARENY
Tel. 93 839 60 47

A Jordi Comellas, petit comiat a un bon amic

Maribel Andreu

Aquests dies s'haurà escrit molt de tu, t'han recordat moltes persones, i t'han plorat també molt. Jo només volia dedicar-te uns petits mots, recordant, ja no la faceta professional, tan important per a tu, ni les anècdotes d'infància, perquè jo no et coneixia, sinó els petits moments de joventut que vam compartir.

Vas ser la primera persona de Balsareny, després del meu company, que vaig conèixer. La teva mare i el meu sogre havien sigut molt amics de joves. Com que vivies a Barcelona, va ser fàcil; i els sopars a casa vostra, divertits i engrescadors. Jo tenia disset anys, vosaltres éreu més grans, però amb la força de les il·lusions, de ser joves i idealistes. En temps convulsos, sobretot a ciutat, on sovintejaven els atacs feixistes, a mitjans periodístics i a persones. Temps difícils per a la informació i per a la cultura del país. Temps de pintades a les parets del poble, amb amenaces directes. Temps on tot sembla, ara a anys vista, més senzill, però no ho era. Sopars de cap d'any, amb pizzes, passejades pels encants a buscar "tresors", el meu primer Sant Jordi en una Rambla plena de flors i llibres en la nostra llengua, tu sempre amb la teva companya.

Quan vau decidir marxar a Manresa, va ser una sorpresa, i la feina i la vida ens va anar allunyant; ens vam veure menys i va haver-hi una època on només teníem notícies per tercers. Fins fa uns anys, que ens vam tornar a retrobar gràcies al Centre Excursionista, vam començar a reprendre una relació que mai es va tallar i, ja els últims anys a les sortides "A cent cap als cent", de "iaios" que en deia jo, ens ho passàvem d'allò més bé, amb autocar i tot! Sempre, a l'hora de dinar, amb l'entrepà a la ma, acabaves dient, "podríem acabar les excursions amb paella!". El teu humor, que sempre fins al final t'ha acompanyat.

A. Selgas

En Jordi, a la dreta, amb en Joan, en Lluís i la Maribel. Badia del Vallès, 2019

Sopars a casa d'amics molt propers, cinemes a la fresca, que t'encantaven, amb sopars a casa, amb el caos d'estiu i de nens que és casa meva, però sempre de bon humor. Els sopars d'estiu al carrer Vell, que sempre hi venies... Et vas fer soci del Casino, i anàvem a veure el Barça, amb cerveseta, i tu amb la teva aigua amb gas. Compartíem aficions de "mercadillos"; havies baixat a ciutat, al mercat de "tot a 1 euro", troballes de salers d'ocells o llibres rars. Intercanviàvem llibres infantils que ens portaves, i punts de llibre, per novel·la negra que jo et deixava. "Nòrdica no, que no m'agrada gaire". T'agradava la Donna Leon, l'elegància italiana.

Durant el confinament, teníem converses per whatsapp, i ens enviàvem fotos dels terrats, dels objectes de fusta que tallaves; i quan va acabar, vam reprendre els vermuts i sopars, sobretot a l'aire lliure. I jo t'enviava fotos dels ànecs dels parcs de ciutat, i tu reies, i m'enviaves fotos de marmotes i altres animals que havies vist. A l'abril li vas fer un emotiu vídeo al Lluís, pel seu aniversari, i t'ho vam agrair molt!

Arxiu

Jordi Comellas a Barcelona, 1977

Aquest estiu volíem anar d'excursió, i amb tanta calor, vam acabar al Parc de l'Agulla, i vam estar fent un granissat, mirant el llac. Encara hem tingut temps de fer paelles al Casino, i calamars de vermut, i pizzes a la plaça, intentant apurar el temps i converses en comú. De la joventut, a la maduresa…

Aquests dies, s'ha dit molt, i jo ho repetiré: eres un bon home. Allà on siguis, vola alt: aquí sempre hi haurà algú que et recordarà.

LA PAROCKIA
cafeteria musical
Barcelona, 4 - BALSARENY
Tel. 93 820 04 32
laparockia@gmail.com
Facebook: parockia

GENERALI assegurances
Josep M. Sanfeliu Pregonas
Agent Exclusiu
Núm. Registre C007277733901L
Plaça Onze de Setembre, s/n - BALSARENY
Tel. 93 820 06 85 - 638 42 13 98
generalibalsareny@gmail.com

L'estiu a casa: servei de proximitat des de la Piscina Municipal

Josep Gudayol i Puig

Encara que sigui remunerat, cal donar gràcies a totes aquestes persones que durant l'estiu porten a terme aquesta tasca de servei envers el públic. Un any més, "Balsareny Avui" ha parlat amb l'equip responsable d'aquest servei estiuenc a la Piscina Municipal de Balsareny.

Arxiu

Preguntats de com ha anat això del contracte, ens diuen que han estat contractats per l'empresa GLOBAL ATTENIVE, SL.

Mercedes Nokeneo ha tingut una molt bona impressió per la bona convivència de tota la gent del poble. La Mercedes és el primer any que participa i gaudeix d'un estiu a la piscina de Balsareny; sobre el contracte, ens diu que l'ha trobat perfecte. Pel que fa a l'horari, li ha semblat també perfecte, ja que ha fet una jornada agradable des de les 10 del matí a les 3 de la tarda. Sobre la nacionalitat dels usuaris, ens diu que han estat gent de casa, però que també hi han hagut alguns estrangers. La Mercè diu que l'any que ve hi tornaria amb molt de gust.

Isabel Ribera Alonso hi ha estat molt de gust, ja que ens comenta que està avesada al tracte amb el públic en general des del seu treball en el món de la perruqueria. Sobre si repetiria, ens diu "I tant! Ha estat una experiència formidable. Repeteixo, una experiència per repetir, ja que he conegut gent molt maca i és molt agradable viure el dia a dia i trobar-te amb persones conegudes i conèixer-ne d'altres".

Josep Galera Morales ha estat un any més complagut per fer un servei a la nostra comunitat balsarenyenca i a tot el públic. Ens diu que "Enguany hi ha hagut una mica més d'enrenou com a conseqüència del maleït Covid 19, perquè hem hagut d'intensificar el control sever en les entrades. El Josep ens diu que fa ja 4 anys que té la sort de poder fer aquest servei i malgrat els anys participant-hi ens comenta que sempre et trobes amb alguna dificultat o altra. Per això vol donar les gràcies a tots els companys que l'han ajudat. Li preguntem si repetiria i ens diu "Bé, i tant; però no depèn de mi".

Martí Garcia Flotats ens comenta que aquest és el seu tercer any a la Piscina Municipal de Balsareny. Des de que va començar dins aquest món del socorrisme no ha treballat en cap altra piscina que no sigui aquesta. Ens diu: "El meu criteri a la feina és el respecte i intentar veure la necessitat i el moment emocional del client, intentar connectar i posar-m'hi al nivell per un servei còmode i eficient". Continua: "Per posar-vos un exemple: un nen que corri pel recinte és que se sent content de trobar-se amb els amics, i en comptes de renyar-lo parlo amb ell d'un altre tema i li comento suaument el que és bo o dolent per a ell". El Martí dona les gràcies a tothom.

LA BARBERIA
BALSARENY
Carretera de Manresa, 18
Tel. 696 21 78 61 - BALSARENY

Pastisseria
BONALS
Sant Domènec, 32
Tel. 93 839 61 35
BALSARENY

Bar - Restaurant
EL JARDINET
Comunions, banquets, reunions...
Jaume i Emília
Carrilet, 65 - BALSARENY

MésQueModa
C/Creu, 3 · Balsareny · 938 396 414

Els Pastorets de Balsareny

‘Salut, Pastors!’ tornarà per Nadal

Els Pastorets de Balsareny

Els Pastorets de Balsareny vam celebrar l’assemblea general ordinària, per via telemàtica, el passat 26 de setembre. S’hi van aprovar els comptes de la temporada 2020-21, que van presentar un superàvit de 402,61 euros, i es va aprovar el pressupost i el projecte artístic per a la temporada que ve.

Davant la incertesa de les condicions en què ens podíem trobar encara per les festes de Nadal, l’assemblea va acordar per unanimitat de mantenir la prudència i continuar preparant per a aquesta temporada la representació especial de *Salut, pastors (que falta ens fa!)*; una obra que ja es va estrenar, amb molt bona rebuda per part del públic, la temporada anterior, però que es va haver de suspendre sense poder completar les representacions previstes, a causa de les restriccions a les activitats de cultura popular que van establir les autoritats competents.

Com és sabut, *Salut, pastors (que falta ens fa!)* es tracta d’un muntatge modern i trencador, ideat per en Climent Ribera, amb tan sols 11 actors i d’una hora i 10 minuts de durada sense entreacte, que es representarà en part a l’escenari i majoritàriament a l’espai de la platea de la sala Sindicat. El públic, doncs, ocuparà tan sols la graderia de la sala, amb l’aforament limitat, si escau, a les condicions establertes per les autoritats sanitàries en aquell moment. Els dies previstos per actuar seran, en doble funció de tarda i vespre, el 25 de desembre i el 2, 9 i 16 de gener.

A l’assemblea es va acordar que, de cara a la temporada 2022-23, i si com esperem les circumstàncies ho permeten, la voluntat de la junta és tornar a reprendre les representacions tradicionals dels Pastorets, seguint en la línia de renovació i modernització estètica que ja s’havia iniciat abans que les restriccions obliguessin a interrompre-les. Per això la junta vol fer saber a totes les persones associades i especialment a tothom qui intervé en les representacions actuant o en funcions tècniques que, tan bon punt acabi la temporada que ara comença, activarem els motors i treballarem de valent per poder tornar a oferir al nostre públic, amb plena normalitat i amb tot el seu esplendor, els Pastorets de sempre, renovats i amb més empenta i ganes que mai.

Per ajudar-nos en aquesta tasca, un any més venem participacions de La Grossa de Cap d’Any. En podeu trobar a Perruqueria Mercè, Cafeteria Musical La Parockia, Carnisseria Cansaladeria Carmelo, Dolç Capritxet, Estanc Casaldàliga i Sandra DecoArt. Gràcies per col·laborar!

‘Animals de companyia’ al Casino

Centre Instructiu i Recreatiu

El dia 16 d’octubre, a les sis de la tarda, el Centre Instructiu i Recreatiu va tornar a omplir el seu teatre, aquest cop amb l’obra *Animals de companyia*, d’Estel Solé. En vam poder gaudir de la mà del director, Climent Ribera, i dels actors, amateurs: Ares Feliu, Xavier Bovet, Marta Jurado, Oriol Serra i Mireia Fernàndez, que participaven en el curs 2020-2021 del Taller de Teatre organitzat pel Casino. Ens van oferir un gran espectacle en tots els sentits. Ràpidament es va omplir l’aforament del teatre, i es va haver d’organitzar una segona sessió a les vuit del vespre, la qual també va quedar plena.

L’obra parla d’una colla d’amics que es reuneix per celebrar un sopar de benvinguda a una amiga que havia estat ingressada per un trastorn psiquiàtric durant uns mesos. La festa sorpresa es complica quan un dels amics confessa un secret inesperat i acaben sortint els draps bruts de tots els personatges.

Una comèdia? ... Alerta! *Animals de companyia* sap com arribar als espectadors, quan els té immersos en un humor que s’encomana. És aleshores quan tot esclata, quan la comèdia posa de manifest una amargor que apunta cap a una tragèdia; això sí, una tragèdia personal, interna, d’hipocresia sobre el concepte de l’autèntica amistat, de pèrdua de sinceritat, d’enganys i frustracions que exploten a l’escenari. Excel·lent el treball que han dut a terme des del taller de teatre del Casino, que va rebre l’ovació i les felicitacions del públic. Enhorabona!

Aquesta obra tancava un curs, i en donava pas a un de nou. En aquest, oferim també un conjunt de tallers: un de ball, un de jocs de taula, un d’art i manualitats i un de teatre.

Les ganes de fer poble, art i cultura del CIR, són més que evidents; i la resposta i la participació de les persones i entitats de Balsareny, és més que gratificant. Gràcies per omplir de vida el Casino!

Jordi Vilanova

Aplec del Roser a Sobirana de Ferrans

Mn. Antoni Bonet i Trilla

Va tenir lloc el passat dia 2 d'octubre amb la celebració de l'Eucaristia, presidida per Mn. **Joan Hokalimana**, degà dels Canonges de La Seu de Manresa i concelebrada per Mn. Antoni Bonet, rector de Balsareny. Van participar-hi un bon grup de persones.

S'hi va fer el lliurament d'una maqueta de l'església a escala 1/30 construïda en fusta pel balsarenyenc **Joan Masana Garcia** l'any 1993. Quedarà a l'església. El desplaçament es va poder fer amb un microbús a partir de tres punts del municipi, a càrrec de l'Ajuntament de Balsareny, dins dels actes de la Gent Gran.

Benedicció de la nova imatge de sant Roc

Es va fer el dimarts dia 5 d'octubre a les 4 de la tarda al pilar o oratori vora del pont del Riu, en el qual també hi ha la imatge de la Mare de Déu dels Dolors i la de sant Joan Baptista. El motiu fou el deteriorament de la imatge amb el pas del temps i pel fet de ser a l'exterior.

Es va fer un resum de la vida de sant Roc i també una referència a Mn. Roc Garcia, promotor de l'actual pont de la carretera d'Avinyó. Tot seguit, es va dur a terme la benedicció de la nova imatge i es va fer una pregària demanant a sant Roc que ens ajudi a superar la pandèmia del Covid-19.

La construcció d'aquesta capelleta va molt vinculada a la que hi havia hagut a l'altre costat del riu arran d'una promesa de la casa de Puigdorca per haver salvat una persona d'haver mort ofegada.

Exposició manual original

Es podrà visitar a la Llar parroquial a la sala bisbe Pere Casaldàliga. Es tracta de tot un seguit de treballs fets a base de paper i de cartró la mar d'interessants. L'artista és una persona de la comarca de La Segarra.

L'exposició es podrà visitar el diumenge, 24 d'octubre, des de ¾ d' 1 del migdia (12,45) fins a les 2 i també a la tarda, des de les 5 fins a les 7. És oberta a tothom!

Trobada de grups parroquials

Tindrà lloc el diumenge 14 de novembre a 2/4 d'11 del matí a la sala bisbe Pere de la Llar parroquial. La trobada acabarà amb la participació de l'Eucaristia de les 12 h. a l'església parroquial.

Visita a la basílica de Sant Josep

Amb motiu de trobar-nos dins de l'any dedicat a sant Josep, la parròquia organitza una visita guiada a aquesta important església: la basílica de Sant Josep de la Colònia Pons. Es farà el dissabte, 30 d'octubre sortint de la plaça Roc Garcia a les 10 del matí per començar la visita a 2/4 d'11.

El desplaçament està previst amb cotxes petits i el preu de la visita serà de 5 euros. Caldrà apuntar-se a l'estanc Casaldàliga fins al dia 28 (dijous).

Pregària al cementiri

El dia 1 de novembre, dilluns, a les 4 de la tarda. A l'església parroquial hi haurà l'Eucaristia a les 12 h. i l'endemà, dia 2, commemoració dels fidels difunts, a 2/4 d'11 del matí.

Decàleg de l'amabilitat

Mn. Antoni Bonet i Trilla

1. Mira de reconèixer i respectar els drets i els mèrits dels altres, i acceptar les seves maneres de pensar encara que siguin diferents de les teves.

2. Tracta els altres amb el mateix respecte i estima amb el qual t'agradaria que et tractessin a tu.

3. Procura ser complaent amb els qui t'envolten quan et demanen un favor o sol·liciten la teva ajuda.

4. Utilitza paraules com gràcies, perdó, si us plau, que et facilitaran i faran més agradable la teva relació amb els altres.

5. Intenta descobrir en cada persona les qualitats que té. Segur que les trobaràs; et sorprendran.

6. Acostuma't a expressar els teus millors sentiments, no els reprimeixis. Tracta els altres amb naturalitat, amb alegria i l'afecte que espontàniament surten de tu.

7. Acostuma't a somriure. Mostra't solidari, optimista i col·laborador amb les persones amb les quals convius.

8. Pensa que si tots mirem de donar el millor de nosaltres mateixos, tots serem molt més feliços.

9. Revisa la teva manera de fer i observar si, quan ets amable o afectuós amb els altres, et sents més bé amb tu mateix.

10. Comprova quantes hores al dia estàs de bon humor. Si són moltes, alegra't, perquè estàs construint un món més amable.

Què està passant al Casal Verge de Montserrat?

Ana García Alarcón

Aquesta és la pregunta que ens fem molts familiars de persones residents al Casal. Jo vull explicar la meva experiència personal.

Soc veïna de Balsareny des de fa 51 anys. Em dic Ana García Alarcón, i se'm coneix també per Ana Comas, que és el cognom del meu marit. Fa sis anys que, per motius de salut, la meva mare és al Casal. Sempre hi ha hagut coses a millorar, però ara crec que la situació és preocupant. Ja sabem que la pandèmia ens ha canviat la vida a tothom, i especialment a les persones que estan a les residències; i per damunt de tot, el que volem és el màxim benestar i les millors atencions per als nostres familiars.

En diferents visites a la meva mare he pogut comprovar deficiències en la higiene. Diverses vegades he hagut de demanar per favor que li possessin crema hidratant perquè tenia la pell resseca. També que li netegessin els ulls, perquè quan me la treien per anar a passejar tenia lleganyes seques a les parpelles i jo les hi havia de rentar a la font; i els havia de dir que li miressin si és que tenia algun problema de conjuntivitis. D'altres vegades la portaven vestint roba que no era seva.

No em queixo del personal de la residència, perquè en conec molts que són molt competents, però potser n'hi ha algun que no ho és tant, o és que tenen més feina de la que poden fer. El dia 9 d'agost, la meva mare tenia les cames ben morades (en tinc fotografies); vaig demanar parlar amb la infermera, i em va dir que no en sabia res, que ningú l'hi havia comunicat. El dijous dia 12 vaig demanar per parlar amb la direcció, i el senyor Ignasi em va respondre que no havia de parlar amb mi, que quan volgués alguna cosa l'hi enviés per e-mail. Li vaig dir que no en sabia, i em va respondre que ara era el moment d'aprendre'n. Vaig marxar molt enfadada. Vaig demanar ajuda i li he escrit tres e-mails; de l'últim encara n'espero resposta. He intentat parlar amb alguns membres del Patronat: el president, la vicepresidenta i altres, per demanar entre altres coses que facin una reunió amb els familiars, ja que diuen que el Casal funciona molt bé; la resposta és que qui porta aquests temes és el senyor Ignasi.

Com es pot veure, la comunicació amb aquestes persones és impossible. Els familiars dels residents només volem tenir informació sobre ells, i que ens expliquin qualsevol cosa que els passi, i que estiguin ben atesos, que és el que s'espera que facin. Molts d'ells, com és el cas de la meva mare, no poden queixar-se ni dir res perquè estan en un estat molt avançat d'Alzheimer. Jo, com a filla, em sento en l'obligació de defensar els seus drets com a persona, i per això tinc aquesta angoixa i preocupació, perquè amb aquests senyors és com donar cops de cap a la paret: que jo m'hi faig mal i ells ni se n'assabenten.

Podria explicar moltes més coses, però es faria massa llarg. He presentat una instància a l'Ajuntament, perquè sé que l'Ajuntament té un representant al Patronat. En conclusió, el que demano és que hi hagi més comunicació entre el personal que té cura de la meva mare i jo. Perquè em preocupa molt pensar que, si quan vaig a visitar-la (i saben que hi he d'anar) la trobo en un estat lamentable, què pot passar quan no hi ha visites?

La poesia: el que hauria d'haver estat

Josep Gudayol i Puig

"Hi ha una frase del savi i pensador grec Aristòtil que diu: La Història explica el que va passar; la poesia, el que hauria d'haver passat. Que a la nostra vida i, per tant, a la nostra historia li ha faltat i li falta poesia ha estat i és una realitat" (Martí Gironell, diari *El Punt Avui*).

Retrobar-me amb tots vosaltres en plena tardor poètica és una sort que a voltes no se sap veure.

Les nou del vespre. El comerç balsarenyenc ha tancat totes les portes. La foscor és aquesta realitat poètica d'un nou dia que s'ha acabat; i la quietud del moment em convida a reflexionar de nou amb tots vosaltres.

Avui, tal com llegiu, la literatura i en concret la poesia ens ajuda a ésser més humans. Tal com segueix Gironell: "la poesia és amor, i no oblidem que l'amor, a més a més de donar-nos felicitat, també comporta patir".

Continua: "Un dels poetes que feia versos d'amor —i de dolor— és el que avui fa vuitanta-cinc anys van afusellar: Federico Garcia Lorca. Llegir Lorca avui serveix per ser conscient que no hem avançat, que s'ha retrocedit en els drets i les llibertats de les persones… Lorca deia que la poesia és el misteri que tenen totes les coses".

Sarment, el butlletí mensual que porta ja més de quaranta anys, n'és una prova evident, d'aquest amor que destil·la la POESIA. Per a mostra un botó, perquè ja fa uns mesos que Sarment ens recorda els mots poètics dels nostres poetes catalans. Acabo amb un meu rodolí que últimament el veïnatge més pròxim ha pogut escoltar quan amb la meva veu alta l'he recitat. I fa així:

"Tornem a la rutina,
tornem a començar,
que tinguem tots un bon dia
i ens puguem estimar".

Jordi Vilanova

Presentació de 'Carn nua', de Blanca Soler

Isidre Prat Obradors

El dissabte 16 d'octubre, a les 11.30, va tenir lloc, a la sala petita del Sindicat, la presentació del llibre Carn nua de la balsarenyenca Blanca Soler Codina. Hi va assistir una vintena de persones; la sala reservava encara cadires buides, com a prevenció, segons les normes Covid.

Com vàrem informar a Sarment en el seu moment, aquest llibre es va posar a la venda el mes d'abril. La Blanca ja l'havia presentat a la Llibreria Parcir de Manresa, que n'és també l'editora. La Comissió Casaldàliga i el Cercle Cultural en van vendre un bon nombre d'exemplars a la parada benèfica que van fer el dia de Sant Jordi. Encara ara el podeu adquirir a Llibres Parcir i probablement a la llibreria Els Colors. També es troba a la nostra biblioteca i el podeu agafar en préstec.

Ara va arribar l'hora de la presentació a Balsareny, per la qual cosa la Blanca va manifestar que, tot i que ja havia fet algunes altres presentacions (també ha anat a alguns centres educatius), el fet de tractar-se del seu poble li imposava més respecte.

Molta gent de Balsareny, a hores d'ara, ja ha llegit el llibre i esperem que el nombre de lectors augmenti encara més. Com és sabut, la Blanca hi explica les seva experiència personal durant uns anys en què ha fet front a una anorèxia, de la qual afortunadament se n'ha sortit. Amb el seu llenguatge sincer, clar i directe, explica la seva vida en convivència amb aquesta malaltia, entre els 12 i els 18 anys.

En la primera part de l'acte, la Blanca va resumir aquells anys, contenta d'haver superat la malaltia i de poder agrair el suport dels seus pares, l'Arcadi i l'Esther, presents a la sala, junt amb la seva germana Berta. Tot va començar de molt joveneta, a l'escola, quan alguns companys li feien bullying (assetjament escolar), cosa que li va provocar una certa por d'anar-hi, en una etapa ja prou complicada com és l'adolescència. Malgrat els problemes, no va deixar d'anar mai a l'institut, però reconeix que va ser dur i que el neguit i la preocupació van estar molt presents a casa en el dia a dia amb la família, perquè ella, malgrat estar tan prima, ja es veia bé.

Tot i així, durant aquest temps va fer dos viatges que li venien de gust, a Londres i als Estats Units, que, de fet, més aviat li van suposar encara perdre més pes. Tanmateix de mica en mica, sempre amb l'ajut de professionals i dels pares, va anar millorant i augmentant de pes i es va encoratjar molt en veure que acabava el batxillerat i, com passava amb els seus companys, se li obrien les portes d'un futur que havia de ser millor per a ella. Actualment la Blanca està estudiant periodisme.

En la segona part, la nostra bibliotecària, organitzadora i presentadora de l'acte, Ana Pérez Hidalgo, li va fer una entrevista, amb la col·laboració espontània de la gent, començant pels seus pares i seguint amb diverses persones presents a l'acte. Responent a diferents preguntes, la Blanca va expressar que les malalties mentals, com aquesta, han de deixar de ser un tabú i s'han de tractar com les físiques: encara hi ha molta feina a fer socialment en aquest sentit. Aquest serà precisament el tema de la Marató de TV3 d'aquest any. Però a les escoles i instituts, tot i que ajuden els nois i noies amb anorèxia, sembla clar que hi hauria d'haver més recursos. També va dir que segueix fent xerrades, cosa que la satisfà molt. I li agradaria també escriure més llibres, no necessàriament d'aquest tema, en el futur.

Tot i l'èxit de l'acte, sap greu que no hi va poder anar gaire gent. És probable que més endavant es pugui tornar a fer, si no ben igual, una xerrada semblant, perquè el missatge de la Blanca pugui arribar a més gent.

Gràcies, Blanca, i molta sort en el futur!

Del setembre a la tardor, torna la calor

Francesc Camprubí

Temperatura (ºC)

Mitjana de mínimes	14,4
Mitjana de màximes	27,4
Mínima (dia 21)	10,1
Màxima (dia 6)	34,0
Mín. més alta (dia 14)	19,2
Màx. més baixa (dia 21)	18,2

Vent (km/h)

Ventada més alta (dia 17) 53,0

Pressió (hPa)

Màxima (dia 30)	1.020,8
Mínima (dia 4)	1.008,3

La pluja (litres/m2)

Dia 2	2,4
Dia 6	28,0
Dia 9	17,2
Dia 10	44,6
Dia 15	14,8
Dia 16	29,6
Dia 18	14,8
Total	**151,4**

Repte núm. 64

Roc Carulla

Resposta al repte 63: 6 hipopòtams

Tenim cinc punts en una línia recta. L'Aleix mesura les distàncies entre totes les possibles parelles de punts. Ha obtingut, en ordre creixent, 2, 5, 6, 8, 9, D, 15, 17, 20 i 22. Quin és el valor de D? Salut i lògica!

INSTAL·LEM I REPAREM
AIGUA · LLUM · GAS · ANTENES TV · CALEFACCIÓ · AIRE CONDICIONAT
Travessera, 77 - Tel. 93 820 03 55 - 605 79 78 32 - BALSARENY
instalnou@gmail.com

PEIXATERIA MARIA

Plaça Onze de Setembre, 1-3 - Tel. 93 820 03 97 - BALSARENY

Sarment

Butlletí del Cercle Cultural de Balsareny

Publicació periòdica, transmesa pels seus editors. Tarifa postal 200gr., 0,13 cts. Decret 2243/77 (BOR núm. 208 - Art. 1)

Dipòsit legal: B-27.977-1980

Plaça Ricard Viñas, 3, 2n - 08660 BALSARENY (Bages)